31970R1251

30.6.1970 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 142/24

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 1251/70
z dnia 29 czerwca 1970 r.
dotyczące prawa pracowników do pozostania na terytorium Państwa Członkowskiego po ustaniu zatrudnienia w tym państwie

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności art. 48 ust. 2 lit. d) tego Traktatu i art. 2 Protokołu dotyczącego Wielkiego Księstwa Luksemburga,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego [1],

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. [2] i dyrektywa Rady nr 68/360/EWG z dnia 15 października 1968 r. [3] umożliwiły zapewnienie swobodnego przepływu pracowników w wyniku zastosowania stopniowo realizowanej serii środków; prawo pobytu, nabyte przez pracowników czynnie zatrudnionych, ma jako swoje następstwo przyznane tym pracownikom przez Traktat prawo do pozostania na terytorium Państwa Członkowskiego po ustaniu zatrudnienia w tym państwie; należy ustalić warunki wykonywania tego prawa;

wymienione rozporządzenie i dyrektywa Rady zawierają odpowiednie postanowienia dotyczące prawa pracowników do zamieszkania na terytorium Państwa Członkowskiego dla celów zatrudnienia; prawo do pozostania, o którym mowa w artykule 48 ust. 3 lit. d) Traktatu, jest interpretowane jako prawo pracownika do zamieszkiwania na terytorium Państwa Członkowskiego, gdy zaprzestanie on wykonywania pracy w tym państwie;

przepływ siły roboczej wewnątrz Wspólnoty wymaga, by pracownicy mieli możliwość podejmowania pracy kolejno w kilku Państwach Członkowskich, jednocześnie nie będąc w trudniejszej sytuacji;

w pierwszej kolejności należy zagwarantować pracownikowi przebywającemu na terytorium Państwa Członkowskiego prawo do pozostania na tym terytorium po ustaniu zatrudnienia w tym Państwie na skutek osiągnięcia wieku emerytalnego lub trwałej niezdolności do pracy; takie prawo należy również zagwarantować pracownikowi, który, po pewnym okresie zatrudnienia i pobytu na terytorium jednego Państwa Członkowskiego, pracuje na terytorium innego Państwa Członkowskiego jako pracownik najemny, utrzymując nadal swoje miejsce zamieszkania na terytorium pierwszego Państwa;

określając warunki nabycia prawa do pozostania, należy wziąć pod uwagę przyczyny, które spowodowały zakończenie zatrudnienia na terytorium określonego Państwa Członkowskiego, a w szczególności różnicę pomiędzy wiekiem emerytalnym, zwykłym i przewidywalnym końcem okresu pracy zawodowej oraz niezdolnością do pracy, która prowadzi do przedwczesnego i nieprzewidywalnego zaprzestania działalności; należy zachować specjalne warunki, gdy zaprzestanie działalności wynika z wypadku przy pracy lub choroby zawodowej lub gdy współmałżonek pracownika jest lub był obywatelem danego Państwa Członkowskiego;

pracownik, który osiągnął koniec okresu pracy zawodowej, powinien mieć dostatecznie dużo czasu na podjęcie decyzji, gdzie pragnie osiedlić się na dalszy okres;

wykonywanie prawa do pozostania przez pracownika pociąga za sobą rozszerzenie tego prawa na członków jego rodziny; w przypadku śmierci pracownika w czasie okresu pracy zawodowej musi zostać uznane również prawo pobytu członków jego rodziny i w tym celu muszą zostać ustalone warunki specjalne;

osoby, do których stosuje się prawo do pozostania, muszą być traktowane jednakowo w stosunku do pracowników krajowych, którzy zaprzestali aktywności zawodowej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Postanowienia niniejszego rozporządzenia stosuje się do obywateli jednego Państwa Członkowskiego, którzy byli zatrudnieni jako pracownicy najemni na terytorium innego Państwa Członkowskiego, jak również do członków ich rodzin, o których mowa w artykule 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty.

Artykuł 2

1. Prawo do pozostania na stałe na terytorium Państwa Członkowskiego przysługuje:

a) pracownikowi, który w momencie zaprzestania pracy osiągnął wiek ustalony przez przepisy prawne tego Państwa Członkowskiego jako uprawniający do pobierania emerytury i który

[1] Dz.U. C 65 z 5.6.1970, str. 16.
[2] Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 2.
[3] Dz.U. L 257 z 19.10.1968, str. 13.

był zatrudniony przez co najmniej dwanaście ostatnich miesięcy oraz przebywał w nim nieprzerwanie przez ponad trzy lata;

b) pracownikowi, który, przebywając nieprzerwanie na terytorium tego państwa przez ponad dwa lata, zaprzestał wykonywania pracy z powodu trwałej niezdolności do pracy. Jeśli taka niezdolność wynika z wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, co uprawnia daną osobę do otrzymywania renty wypłacanej w całości lub częściowo przez organy danego państwa, nie nakłada się wymogu długości okresu pobytu;

c) pracownik, który po trzyletnim nieprzerwanym okresie zatrudnienia i pobytu na terytorium tego państwa podejmuje pracę na terytorium innego Państwa Członkowskiego, utrzymując swoje miejsce zamieszkania na terytorium pierwszego państwa, do którego z reguły wraca codziennie lub przynajmniej raz w tygodniu.

Okresy zatrudnienia zakończone w ten sposób na terytorium innego Państwa Członkowskiego są uznawane dla celów nabycia uprawnień przewidzianych w lit. a) i b) tak, jakby były zakończone na terytorium państwa zamieszkania.

2. Warunków dotyczących okresu pobytu i zatrudnienia ustalonych w ust. 1 lit. a) i warunku okresu pobytu ustalonego w ust. 1 lit. b) nie stosuje się, jeśli współmałżonek pracownika jest obywatelem danego Państwa Członkowskiego lub utracił obywatelstwo tego państwa w wyniku zawarcia małżeństwa z tym pracownikiem.

Artykuł 3

1. Członkowie rodziny pracownika wymienieni w art. 1 niniejszego rozporządzenia, którzy zamieszkują wraz z nim na terytorium Państwa Członkowskiego, mają prawo do pozostania w nim na stałe, jeśli pracownik uzyskał prawo do pozostania zgodnie z art. 2, nawet po jego śmierci.

2. Jeśli jednak pracownik zmarł w okresie zatrudnienia, przed uzyskaniem prawa do pozostania na terytorium danego państwa, to członkowie jego rodziny mają prawo do pozostania w nim na stałe pod warunkiem, że:

— pracownik przebywał w momencie swojej śmierci na terytorium tego państwa nieprzerwanie od co najmniej dwóch lat lub

— jego śmierć była spowodowana wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową lub

— współmałżonek pozostały przy życiu jest obywatelem państwa miejsca zamieszkania lub utracił obywatelstwo tego państwa w wyniku zawarcia małżeństwa z tym pracownikiem.

Artykuł 4

1. Ciągłość pobytu przewidziana w art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 2 może być udokumentowana w sposób przyjęty w danym państwie zamieszkania. Na ciągłość tę nie mają wpływu czasowe nieobecności nie przekraczające łącznie trzech miesięcy w ciągu jednego roku ani nieobecności dłuższe wynikające z obowiązku odbywania służby wojskowej.

2. Okresy przymusowego bezrobocia, wiarygodnie stwierdzone przez właściwy urząd zatrudnienia, i nieobecności wynikające z choroby lub wypadku są traktowane jako okresy pobytu w rozumieniu art. 2 ust. 1.

Artykuł 5

1. Osoba, której przysługuje prawo do pozostania, ma prawo do wykonania go w ciągu dwóch lat od nabycia tego prawa zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 3. W tym okresie osoba ta może opuścić terytorium Państwa Członkowskiego nie naruszając tego prawa.

2. W celu skorzystania z prawa do pozostania na korzystającym nie ciąży obowiązek dopełnienia jakichkolwiek formalności.

Artykuł 6

1. Osoby korzystające z niniejszego rozporządzenia mają prawo do otrzymania karty pobytu:

a) wydanej i przedłużanej bezpłatnie lub za opłatą nie wyższą niż należności i opłaty za wydanie lub przedłużenie dowodu osobistego, wymagane od obywateli danego Państwa Członkowskiego;

b) ważnej na całym terytorium Państwa Członkowskiego, w którym została wydana;

c) zachowującej ważność przez okres co najmniej pięć lat i automatycznie przedłużanej.

2. Przerwa w pobycie na terytorium danego Państwa Członkowskiego trwająca nie dłużej niż sześć kolejnych miesięcy nie narusza ważności karty pobytu.

Artykuł 7

Prawo do równego traktowania, ustanowione na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68, przysługuje także do osobom korzystającym z niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

1. Niniejsze rozporządzenie nie narusza przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państwa Członkowskiego, które byłyby bardziej korzystne dla obywateli innych Państw Członkowskich.

2. Państwa Członkowskie popierają readmisję pracowników, którzy opuścili ich terytorium po długotrwałym okresie pobytu i którzy byli w nim zatrudnieni, a którzy pragną tam powrócić, jeśli osiągnęli oni wiek emerytalny lub też w przypadku ich trwałej niezdolności do pracy.

Artykuł 9

1. Komisja może, uwzględniając rozwój sytuacji demograficznej w Wielkim Księstwie Luksemburga, na wniosek tego państwa, ustanowić warunki inne niż przewidziane w niniejszym rozporządzeniu dla wykonania prawa do pozostania na terytorium Luksemburga.

2. W terminie dwóch miesięcy od otrzymania wniosku zawierającego wszystkie odpowiednie szczegóły, Komisja podejmuje decyzję, podając uzasadnienie.

Komisja notyfikuje tę decyzję Wielkiemu Księstwu Luksemburga oraz informuje o niej pozostałe Państwa Członkowskie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 1970 r.

W imieniu Komisji

Jean REY

Przewodniczący